

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ ΚΣΤ'
ΜΝΗΜΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΕΝΔΟΞΟΥ
ΚΑΙ ΚΑΛΛΙΝΙΚΟΥ ΜΑΡΤΥΡΟΣ
ΘΕΟΚΛΗΤΟΥ

ΕΝ ΤΩ ΜΙΚΡΩ ΕΣΠΕΡΙΝΩ

Ἰστῶμεν στίχους στ' καὶ ψάλλομεν
τὰ ἐξῆς στιχηρὰ Προσόμοια

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων

Τῆς ἀληθείας τὴν γνῶσιν ὑποδεξάμενος, εἰδωλικῆς ἀπ' αὐτῆς ἐβδελύξω τὸ ψεῦδος, Θεόκλητε παμμάκαρ· σέ γὰρ Χριστός, ἱερῶς προσελάβετο καὶ τῆς οἰκείας εἰκόνης συγκοινωνὸν ἀναδείξας, σέ ἐδόξασε. (Δίς)

Τῆς μαγικῆς ἐξαπάτης τὸ ἀσθενὲς ἐγνωκώς, τῆς εὐσεβοῦς λατρείας, ἐπτερώθης τῷ φίλτρῳ, ἄθλων γὰρ ἀγίων ταῖς ἀστραπαῖς, λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, βάπτισμα τέκνον φωτός, ἐχρημάτισας Θεόκλητε. (Δίς)

Τῆς τῶν Μαρτύρων εὐκλείας, τὴν ὠραιότητα, ἰχνηλατῶν ἐνθέως, στρατιῶτα Κυρίου, ἔσπενσας τεθνᾶναι διὰ Χρι-

στόν, τὸν ζῶν ὑπερκόσμιον, καὶ βασιλείας ἀπόλαυσιν οὐρανῶν, θεουργῶς σοι χορηγήσαντα.

Τοῖς τῶν αἱμάτων σου ρείθροις, ἐπωχετεύεις ἡμῖν, τῶν θεϊκῶν χαρίτων, τὸ ἀθάνατον ὕδωρ, καὶ ἄρδεις ἐπομβρία τῇ μυστικῇ, ὥσπερ κρήνη θεόβρυτος, τῆς Ἐκκλησίας τοὺς αὐλακας δαψιλῶς, ἀθλητὰ Χριστοῦ Θεόκλητε.

Δόξα. *Ἦχος α'.*

Τὴν ἀστράψασαν χάριν σοι, εἰς ἑκατὸν πλεονάσας, μαρτυρικῶς ἠνδραγάθησας, Θεόκλητε μάκαρ· ἡ γὰρ ἐν ἀγνοίᾳ λειτουργία σου, δι' ἧς λατρείαν ἐδόκεις προσφέρειν Θεῷ, τὴν σωτηρίαν σοι ἐγεώργησεν· ὅθεν εὐγνωμόνως τὸ αἷμα σου ὡς μύρον ἔσπειςας, τῷ ἐπινεύσαντι τοῖς τρόποις σου. Αὐτὸν ἰκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. *Ὁ αὐτός. Θεοτοκίον.*

Α'μαρτωλῶν τὰς δεήσεις προσδεχομένη, καὶ θλιβομένων στεναγμὸν μὴ παρορῶσα πρέσβευε τῷ ἐξ ἀγνῶν λαγόνων Σου, σωθῆναι ἡμᾶς, Παναγία Παρθένε.

Ἀπόστιχα στιχηρά.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Πίστιν θεοσεβῇ, καρποφορεῖς ἐμφρόνως, ὡς ἄκαρπον ἐώρας, ἐν Ἀθληταῖς τοῦ ψόγου, ἰσχὺν τῆς ἐπιστήμης σου.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει καὶ ὡσεὶ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται.

Νέκταρ ζωαρχικὸν πλουσίως σοι ὀμβρίζει, ἡ τῶν φαρμάκων πόσις, δι' ἧς τοὺς Ἀφθλοφόρους, ὀλέσαι ἐπεχείρησας.

Στίχ. Τοῖς Ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτοῦ
ἐθαυμάστωσεν ὁ Κύριος.

Φοῖνιξ ὑψιτενής, ἀθανασίας ὥφθης, ἀλλοιωθεὶς τὴν φρέ-
να Θεόκλητε παμμάκαρ, Μαρτύρων καλλιέρημα.

Δόξα. Τριαδικόν.

Τρίφωτε βασιλεῦ, Πάτερ, Υἱέ καὶ Πνεῦμα, πρὸς τρίβους
σωτηρίας ἵθυνον τοὺς Σοὺς δούλους, εὐχαῖς τοῦ ἀθλοφό-
ρου Σου.

Θεοτοκίον.

Ω” μεγαλοπρεποῦς εὐκλείας σου Παρθένε· σὺ γὰρ Θεὸν
ἐν μήτρᾳ ἐχώρησας ἀρρήτως, καὶ γάλακτι ἐξέθρεψας.

*Νῦν ἀπολύεις, τὸ Τρισάγιον, τὸ Ἀπολυτίκιον
ὡς τοῦ Μεγάλου Ἑσπερινοῦ, καὶ ἀπόλυσις.*

